

Alba-Iulia

Toți delincenții electorali se întrebă nedumeriți, de ce congresul partidului național-tărănesc va avea loc anul acesta la Alba-Iulia și nu aiurea?

O frământare politică neobișnuită s'a produs pe această chestiune la sate ca și la orașe, care frământare se repercutează până și în castelul dela Florica.

Săgețile otrăvite ale patrioților dela putere se îndreaptă din nou cu tot noianul de invective la adresa partidului național-tărănesc, pentru a convinge, pe cine trebuie convins, că la Alba-Iulia se vor produce lucruri grave.

Dar — merge greu — : calculile greșesc, și evenimentul fatal va veni, fără a-i putea măsura consecințele.

Marele maestru liberal caută zadarnic o ieșire.

Pentru prima dată în mijlocul liniștii generale, bătrânul satrap și-a pierdut somnul. Veghează și complet desorientat își adună amintirile, doar va găsi o asemănare în trecut sau vr'un izvor de inspirație. Răscolește „sfăturile părintelui său“ lecțiile istorice și constată apoi, că truda i-a fost zadarnică.

„Este ceva nou în politica României! ceva, de care va trebui să țină seama“.

Conducător de partid și regisor al vieții politice românești, își vede situația sdruncinată și o soluție de salvare trebuie găsită cu orice preț, oricâte nopți s'ar chinui.

Surprinderea, căci congresul dela Alba-Iulia a venit pe neașteptate, este așa de mare încât nu-i vine să și creadă ochilor.

Până la Iuliu Maniu și Ion Mihalache, era stăpân absolut în țară asta. Nimeni nu i-a rezistat.

Dela marele rege până la gălăgiosul doctor, dela socialiștii avansați până la conservatorii refractari, toți, absolut toți, i-au căzut în cursă și i-au cântat în strună.

Pentru ce acești doi nu cedază, deși le-a oferit toate onorurile și toate satisfacțiile?.....

Gândurile rătăcesc departe. La Alba Iulia, locaș sfânt de atâția martiri, s'a proclamat Unirea, s'a încoronat Regele Ferdinand și cine poate ști, ce se va mai întâmpla.

În jurul cetății și în inima ei, plutește amintirea uriașilor sacrificii, trăește simbolul eliberării.

Perspectivile largi ale unei vedenii obsedante se deschid.

„Ce vor face la congres?“ Iată întrebare a chinuitoare.

Vor începe poate lupta de răsturnarea guvernului, vor face numai declarații sau vor lua vr'o hotărâre?.....

Când ai scăpat cărma și ai pierdut siguranța, în orice adiere de vânt simți un pericol de moarte.

Un articol inofensiv, apărut într'o gazetă face să tresalte tot aparatul experimentat al celor dela putere.

Decând s'a anunțat congresul la Alba-Iulia, liberalii și-au pierdut calmul.

Ce n'ar da astăzi D-l Ion I. C. Brătianu să ajungă la înțelegere cu D-l Iuliu Maniu?

Dar între acești doi exponenți ai vieții noastre politice, o înțelegere în politica internă nu este cu putință.

Sunt două lumi opuse, două concepții care se exclud, pe cari le reprezintă. Depinde de patriotismul celui dintâi să evite ciocnirea între ele.

Iuliu Maniu, nedreptățit până astăzi, merge drumul drept cu ajutorul și voia poporului, spre biruință.

În fața zilei și a speranțelor, cari au sfințit Unirea, a stăruit cu credință fermă, că dreptatea va fi întronată pe ogorul României.

Ai lui, au fost bătuți — fără motiv — și jefuiți, ca în codru.

Cuceririle civilizației — drepturile de egalitate, frățietate și libertate, au dispărut în fața legilor — în fața amnistierei fără sfârșit.

„Dece n'ați dat poruncă să reacționăm contra banditismelor electorale?“ întreba cineva.

„Pentru liniștea regelui și pentru recunoștința, ce i-o datoram. Dar odată, ce a închis ochii, nici o putere din lume nu va mai putea opri poporul să-și impună voința.“

Poporul este factorul constituțional prin excelență; toate puterile emană dela națiune, iată adevăruri cari se vor fixa definitiv în congresul dela Alba-Iulia.

Că transformarea parodii politice de până acum într'o viață nouă politică, creatoare de progres și bazată pe adevăr, este sau nu pe placul omului, care știe să tacă și are curaj politic, nu contează în luptă.

Alba-Iulia este astăzi piatra de încercare pentru înțelepciunea ultimului Brătianu și pentru vitalitatea națiunii române!

Se vor ciocni acolo două concepții; sau națiunea română triumfătoare în mersul ei spre civilizație va fi lăsată să-și spună liber cuvântul, iată însemnătatea congresului dela Alba-Iulia.

Iată cea ce nu se știe și cea ce este în conștiința tuturor.

Dintr'o tabără la alta se examinează atent situația.

Vrea d-l Brătianu să ridice și mai mult presiunea politică?

Vrea să expună națiunea română la o nouă umilire și să provoace inutil?

Alba-Iulia — în urma campaniei liberale — se înalță din nou în ochii mulțimii ca salvatoare, gata să marcheze încă un fapt mareț în istoria tuturor românilor, eliberarea politică și întronarea legalității.

Depinde de patriotismul d-lui Brătianu, ca ea să rămână nepătată de interesele meschine de partid și să strălucească deapururi numai ca simbol de înfrățire și concordie națională.

Să așteptăm.

DINU SIMIAN

Cutul Minciunii

Sunt varii definițiunile care s'au dat „politice“. Dela Platon și Aristotel — în decursul veacurilor — nenumărați au fost filosofi, cari au căutat să ne lase a ne mângâia cu nădejdea că cel puțin într'un viitor neaeterminat, o stare de lucruri mai bună decât cea prezentă, se poate împlini.

După Aristotel, politica e un fel de etică aplicată, după cum etica este o ramură a politicii. — cea ce însemnează că la el, cuvântul „politică“ are două înțelesuri: a) unul mai larg, prin care se înțelege tot ceea ce se referă la activitatea omului ca individ în societate și b) unul mai restrâns, în care politica nu e decât știința de a governa. Dacă ne referim la politica țării noastre și — cu deosebire la cea făcută de Partidul Liberal — singurul care a guvernat după război — atunci vedem că politica își pierde caracterul idealist și cea mai bună

definiție a ei ar fi: arta de a spune ceea ce nu gândești și de a gândi ceea ce nu spui — a avea cu alte cuvinte cultul minciunii.

Minciună a fost pregătirea războiului: deși aveam în fața experiența altora, totuși am intrat în război fără muniții, fără artilerie grea, cu serviciul sanitar desorganizat, lipsiți de apărarea aeriană și terestră a capitalei, cu generalul Iliescu la șefia Statului Major, cu Alexandru Constantinescu în Minister.

.....„Imi asum toată răspunderea, suntem pregătiți“..... spunea D-l Brătianu.

Minciună este Reforma Agrară: au fost împroprietăriți agenții electorali liberalii, în detrimentul celor ce s'au sacrificat pe altarul României-Mari. Fraudele dela Dolj și de aiurea pecețuiesc cu pecețtia infamiei, sistemul.

Minciună este votul universal: o parodiare a uzanțelor constituționale din țările occidentului. În teorie avem drept de vot egal, secret, în practică nu poți vota

decât cu guvernul, recte jandarmii.

Ca armă contra adversarilor se întrebuițează tot minciuna și calomnia.

Toți oamenii politici, ostili liberalilor, sunt vânduți streinilor. Un Take Ionescu, un Marghiloman, un Maniu, Mihalache. Aceleași acuzațiuni aduceau liberalii și actualilor prieteni și coade de topor: Lupu, Argetoianu.

Azi aceștia sunt patrioți, sunt mari bărbați de stat. (Vezi Colecția Viitorului).

Vor deveni iarăși, vânduți „iarăși, periculoși ordinii publice, primejditori ai unității naționale“, în ziua când vor părăsi și pe liberali.

Ceia ce se întâmplă în „mare“ la centru, se petrece în „mic“ la periferie.

Priviți situația din județul Valcea. Câte premisiuni! Liberalii aveau în opoziție — leacul tuturor relelor de care suferă poporul: estințarea traiului, scăderea impozitelor, micșorarea tarifului pe C. F. R.

Dar partizanii? Câți au rămas pe dinafară? Unii dintre ei cu merite în partid: co d-nii: Crețeanu, Popa, Traian Mihailescu, pe când cei ce în materie de abcedar politic nu au trecut de litera A, se găsesc în fruntea bucatelor.

O răsturnare a valorilor ne mai pomenită.

Și fara rabdă, întocmai ca un copil mic, pe care îl adormi cu basme. Se complăce mirajului „minciuni“. Așa cel puțin se pare la suprafață.

Partidul Național-Tărănesc, conștient de forța ce reprezintă în opinia publică a țării, refractar ori cărei „politice“ clandestine, sprijinindu-se în acțiunea sa numai pe adevăr și dreptate, își continuă mersul său spre victorie, care se apropie, care bate la ușile liberalilor, ca Hanibal la porțile Romei.

Și astfel se vor convinge și d-nii liberali că nu totul e permis în cea mai răbdătoare dintre țări.
C. T.

Primim dela D-l D-r Roşescu, pentru lămurirea organizațiilor comunale, scrisoarea de mai jos. Fiind vorba de o măsură luată în interesul organizației, îi facem loc cu mulțumiri.

Domnule Redactor,

Am onoare a vă ruga să binevoiți a publica în ziarul „Cercul” următoarele:

Pentru buna organizare a comunelor din jurul orașului Drăgășani, s'au împărțit atribuțiunile membrilor din comitetul județean pe comune — conducându-se după sectoarele de alegeri pentru senat, în modul următor:

1. Dumitru Neciu va avea comunele: Zlătărei, Ștefănești, Voițești, Lungești și Fumurenii.

2. I. Bărbulescu comunele: Călina, Prundenii, Scundu, Mitrofani.

3. D-r G. Roşescu comunele: Sutești, Crețeni, Nemoia, Glăvi, Olteanca.

3. Emil Răuț comunele: Gușoenii, Mădularii Beica, Ușureii, Șuşanii și Rămești.

Orașul Drăgășani are organizația sa proprie, care se va comunica ulterior.

Cu deosebită stimă,

D-r G. ROȘESCU

10/X/927

Democratismul D-lui Duca.

Am întâlnit în județul nostru, oameni înscriși în partidul liberal, cari nu se împacă cu politica de exploatare, persecuție și corupție practică de acest partid.

I-am întrebat: „Dacă dezaprobați această politică de ce continuați să rămâneți în partidul liberal?” Cei mai mulți ne-au răspuns: „Rămânem pentru D-l Duca. D-sa e democrat; respectă oamenii și-i ajută, mai ales pe cei de jos, la orice nevoie”.

Atunci mi-am zis: „Iată cât de puțin cunosc oamenii pe D-l Duca”. L-au văzut doar în vreme de alegeri întinzând mâna tuturor; ori l-au văzut când le-a făcut câte un serviciu. Dar nu cunosc fapte cari dezvăluiesc adevărata fire a D-sale și cari-l arată ca dușman al întregilor celor mulți.

E de datorită noastră să le facem cunoscute.

Iată câteva:

1) D-l Duca a organizat și a sprijinit în județul nostru, cea mai grozavă cămătărie.

În fiecare sector de votare a făcut să se întindă câte o bancă comercială; afară de Râmnic și Drăgășani unde s'au întindut mai multe.

Toate aceste bănci au obținut, prin intervențiile D-lui Duca, credite mari dela Banca Națională, cu dobândă de 7%, și pe cari le împrumută apoi vâlcenilor cu dobânzi de 30%—40%. D-l Duca știe că

majoritatea acestor dobânzi intră — sub formă de tantieme — în punga câtorva favoriți ai partidului liberal și mai știe că toate dobânzile cămătărești le plătesc vâlcenii.

Dacă i iubește, și-i stau la inimă necazurile lor, de ce n'a întrebunțat influența D-sale pentru a le aduce credit ieftin? Și putea să-l aducă prin băncile populare, care pot fi obligate să ia dobânzi de 12—15% la banii pe cari i-ar primi dela Banca Națională cu 7%. Dar băncile populare din întreg județul abia au credit dela Banca Națională, pe jumătate celui pe care-l are Banca Râmnicului, unde este președinte D-l Duca.

De ce ține atât de mult D-l Duca la băncile comerciale și de ce le prigonește pe cele populare?

Din dragoste către Vâlceni?

— Evident că nu. Altele sunt motivele care-l determină să aibă această atitudine.

Primul motiv e: cu băncile comerciale subjugă politicește județul, pentru că la fiecare bancă instalează un director liberal, cu porunca: „Să înscrii în partidul nostru pe toți câți se împrumută aici!”

Cu băncile populare nu poate îngenuchi politicește atâta lume, pentru că consiliile acestor bănci nu se pot liberaliza în întregime.

Al doilea motiv e: Dela băncile populare nu poate încasa nici o tantiemă (sunt oprite de lege) pe când dela câteva din băncile comerciale, unde este în consiliu, încasează tantieme de sute de mii de lei.

Prin urmare, D-l Duca e preocupat numai de interesele D-sale și ale câtorva partizani. Nu se sinchisește de loc de nevoile vâlcenilor.

Ce socoteală își face D-sa?

„Pentru moșii e de ajuns un zâmbet, o strângere de mână, ori o promisiune ce nu se va împlini. Li câștigă cu atât. Pe cei îndărătnici îi strâng cu creditele, cu procesele de cntravenție și cu câteva mângâeri pe spinare aplicate de bătașii noștrii”.

Naivii, cari vorbesc mereu despre dragostea D-lui Duca față de vâlceni, despre democratismul D-sale pot să-l aprecieze după faptele arătate până acum. Dar le mai punem dinainte încă unul:

2) D-l Duca a prezidat, ca Ministru de Interne, alegerile din anul acesta.

Dacă ar fi democrat sincer, dacă ar iubi poporul, ar fi făcut alegeri libere. Se știe ce alegeri a făcut.

Spun bătrânii că n'au pomenit atâtea arestări, bătăi, silnicii și orori ca la alegerile prezidate de D-l Duca. Iar cei cari citeau în presă ordinile D-lui Duca privitoare la libertatea alegerilor, date în acelaș timp cu ordinile primite de jandarmi și administrație, ca să cons-

trângă pe alegători să voteze pe liberali, spun că iezuitismul D-sale a întrecut pe al lui Lăpușneanu.

* * *

Și acum ce mai zic admiratorii D lui Duca?

Continuă să-l mai sprijinească?

— Mulți vor continua. Nu ne facem iluzii asupra sincerității și consecvenții oamenilor. Cei născuți să fie robi, robi vor muri.

Dar cei născuți să trăiască liberi și demni, credem că vor veni sub steagul nostru, ca să rupem lanțurile robiei și nedreptății pe cari le-au pus pe grumazii poporului, D-l Duca și ceilalți conducători ai partidului liberal.

Vălean

Colindând satele

D-r Lupu și un Țăran

În ziua de 2 Octombrie am fost într'un sat de pe valea Peșcenei. La sfatul ce l-am avut cu mai mulți țărani, cu un preot și 2 învățători, mi-a făcut o impresie din cele mai plăcute un țăran bătrân, chipeș, cu părul încăruntat de ani, dar destul de vânos.

— „Nepoate, — îmi spune bătrânul — eu am fost în războiul dela 77 la 1913 și în ist război am dat 2 flăcăi de-au murit pentru țară; să spună cine vrea, dacă flăcăii mei nu au fost iubiți de tot satu nostru.

„Au murit pentru ca să facă România-Mare; dar nu [au murit ca să facă România] hoților de liberali!...”

Și din ochii bătrânului au pornit pe obraji încrețurați, două șiroaie de lacrimi; și moșul continuă:

— „Flăcăii mei nu au dezertat dela datorie; au murit făcându-și datoria!...”

— „... Dar am văzut că D-r Lupu e un dezertor și trebuie pedepsit! Așa cum merit trădătorii!... Am plâns când am auzit că Lupu a fugit de lângă d-nul Maniu și Mihalache, dar mi-am zis: „Pădure fără uscături nu se pomenește”, așa că poate să se ducă toți nemernicii și să rămână numai cei cinstiți și iubitori de brazdă și de țăran. ...Și, încheie moșul cu o glumă: „Vine iarna, lupul (cu chip de om) are să urle flămând a pustiu, căci oile și mieii sunt închiși în ceairul lui Mihalache”.

VICTOR ROSITCA

R.-Vâlcea

Correspondența din Zătrani

În comuna Zătrani, satul Stanomir, pe proprietatea D-lui Popescu-Zătrani, s'a constituit un izlaz de circa 25 hectare, cedat prin bună învoială de proprietar, în urma multor stăruințe depuse de

delegatul al sâtenilor.

După trecere de câțiva ani dela constituire, în anul acesta i-a venit poftă proprietarului Popescu-Zătrani, să-și reia terenul înapoiu, servindu-se de mijloace murdare.

Prin nepotul său, care este primar al comunei, Ion Boangiu, a început o propagandă printre sâtenii acestui cătun, ca să renunțe la izlaz, având promisiunea proprietarului, că dacă îi revine înapoi izlazul, îl va vinde personal fiecărui sâtean câte un pogon, numai cu 5.000 lei pogonul.

Sâtenii amăgiți de primar și samsarii puși de proprietar, a face astfel de propagande și doritori a fi individual stăpâni, au făcut asemenea declarațiuni și acum se lucrează la refuzul izlazului. Sâtenii s'au văzut impuși cu taxă întreită de ierbărit pentru acest an.

Atragem atenția autorităților de a împedica această faptă rușinoasă pe care Popescu-Zătrani o săvârșește, numai din dorința nesfârșită ce-o are, de a se îmbogăți din specula pământurilor rurale.

Trebuie știut că expropierea nu-i dă proprietarului decât 750 lei pogonul, iar pe această cale încasează 5.000 lei pogonul (dacă ar fi așa, însă la vânzare știe el să aranjeze lucrurile cu prețuri mult mai mari *)

*) Vom reveni într'un număr viitor asupra acestor fapte.

ȘTIRI

Suntem informați că nici o numire, nici o transformare sau avansare nu se face în învățământ, fără aprobarea D-lui Prefect de Vâlcea. D-l Revisor școlar Mărăcinescu, nu-și pune rezoluția pe nici o cerere a învățătorilor, până nu i se aduce recomandarea D-lui Prefect sau a agentului liberal șef de sector.

Ce urmărește D-l Revisor cu acest procedeu? — vrea să facă pe toți învățătorii slugile plecate ale agenților liberali?

Și nu se găsește în partidul liberal nici un membru al corpului didactic care să apere prestigiul corpului?

Ce zic D-nii: Metaxa și Teodor Geantă, mai ales D-l Teodor Geantă, care se pretinde apărătorul intereselor învățătoarești? De ce permite această umilire a învățătorilor?

Ori nici D-lor n'au o situație mai bună în partidul liberal?

* * *

Subscriții cu toții la banca „Țăranul Vâlcean”, societate anonimă pe acțiuni din Râmnic-Vâlcei.

Capital lei 10 milioane.

Subscrierile se primesc la „Banca Vâlcea” și „Creditul Țărănesc”.

PAGINA ORGANIZĂRII

In vederea completării organizării partidului național-tărănesc în Vâlcea

In politică, pregătirea din timp a organizației județene, este singura garanție de reușită. De aceea socotim că avem datoria de împlinit imediat și anume, refacerea organizațiilor comunale cu membrii credincioși ai partidului și care înțeleg să rămână cu noi pe viață și pe moarte.

In acest scop vom arăta aci, cum

Tablou de membrii partidului Național-Tărănesc din Comuna

NUMELE și PRONUMELE	Satul sau cătunul	Alegător		Carte		OBSERVAȚII diferite
		La cameră	La scnat	știe	nu știe	
1						
2						
3						

După ce sau trecut în acest tablou toți membrii cari au primit să facă parte din partid, se va fixa o zi când se vor întruni cu toții la un loc.

La adunare, cel mai bătrân membru și de vază în comună, va conduce provizoriu lucrările procedând astfel:

- 1) Va face apelul după tablou.
- 2) Va da fiecărui prezent o cerere de înscriere în partid după acest model:

Domnule Președinte,

Subsemnatul

vă rog să primiți înscrierea mea în partidul național-tărănesc din Comuna

Vâlcea.

Depun totodată lei 20 taxa de înscriere și costul carnetului de membru, declarând totodată că primesc programul și regulamentul partidului.

Cu stimă

Știutorii de carte semnează cererea, neștiutorii semnează prin punere de deget.

Odată sau în mai multe rânduri, aceste înscrieri făcute, membrii cari le-au semnat se adună și aleg „Comitetul local“ compus din 7 membrii sau 5.

Acești membrii apoi aleg dintre ei: un președinte și un secretar-casier.

De aci încolo toate lucrările se conduc timp de un an de acest comitet de 7 sub președenția alesului.

De toate aceste se va încheia proces-verbal cam astfel:

Proces-Verbal

Noi

întruniți azi

1927, în casa lui

trebuie să se procedeze la formarea comitetelor comunale și ce anume trebuie făcut ca totul să fie conform statutelor.

Incepem dar:

In orice cătun sau sat, toți acei cari vor să facă politica partidului național-tărănesc se vor întruni de îndată.

Un știutor de carte va face tabloul de numele tuturor.

După ce sau făcut pe sate aceste tablouri, alcătuirii tablourilor se vor întruni la o laltă și vor face un tablou general după acest model:

În vederea organizației partidului național-tărănesc din comuna noastră

sub președenția D-lui

am hotărât:

Înțelegem să fim luptători credincioși ai partidului național-tărănesc de sub conducerea Domnilor I. Maniu și I. Mihalache.

Declarăm că primim principiile, programul și regulamentul partidului și ne obligăm să luptăm pe față pentru acest partid a cărui disciplină o vom respecta.

Pentru conducerea organizației în acest an 1927—1928, (după votare sau prin aclamație) am ales ca președinte pe D-l

și ca secretar — casier pe D-l

iar ca membrii (3 sau 5) pe D-lor

Comitetul se obligă să ne aducă la cunoștință, la timp, tot ce interesează organizația, va face cât mai multe înscrieri conform statutelor centrului.

Comitetul se va conforma obligațiilor prevăzute în art. 11 din statutul partidului.

Pentru care am dresat prezentul proces-verbal în trei exemplare din care: unul va rămâne la secretarul casier, al doilea se va înainta D-lui

șeful sectorului

al treilea se va înainta sectorului general al partidului, D-lui Vică Georgescu la R.-Vâlcea prin om sigur sau în plic recomandat.

Președinte:

Secretar Casier,

Membrii în comitet

Membrii prezenți știutori și neștiutori de carte.

Secretarul va face dosar de toate înscrierile primite, de tablourile al-

cătuite și de procesele verbale de ședință,

Va îngriji deasemenea să facă la timp mutațiile fiecărui membru — (mort, retras din partid — etc. La rubrica observații din tablouri se va face mențiune „bun pentru delegat sau asistent în alegeri“.

Incepe timpul de muncă stăruitoare a „Comitetul local“.

Fiecare membru caută noi tovarăși de luptă și le face înscrierea cum am arătat mai sus.

Secretarul-casier, primește cererea și taxa de înscriere și liberează carnetul de membru. Președintele Comitetului va îngriji să ridice dela șeful sectorului carnetele de membru pe care le va cere din timp și în măsura nevoilor.

Primele tablouri de înscriere a cel puțin douăzeci de membrii se vor înainta de secretar șefului de sector. Numele șefului de sector se poate vedea în organizația congresului județean și conform tabloului comunelor și sectoarelor aci anexate.

Denumirea Sectorului și șefului, cu comunele cari compun sectorul

Sectorul R.-Vâlcea, Vică Georgescu
Orașul Râmnicu Vâlcea

Sectorul Călimănești, I. Vasile
Bujoreni, Călimănești și Muereștile

Sectorul Brezoiu, P. Droc
Brezoiu, Călinești, Căineni, Mălaia și Voineasa.

Sectorul Ocele Mari, Petre Prodan
Ocele Mari, Căzănești Bunești, Dotriceni și Stoenesti.

Sectorul Băile Govora, A. Livezeanu
Băile Govora, Govora sat Păușești Otăsău, Șerbănești, Pietrari de sus și Pietrari de jos.

Sectorul Băbeni-Bistrița Iosif Andreescu
Băbeni-Bistrița, Dăești, Frânțești Genuneni, Mânăstireni, Mihăești, Popetși și Șirineasa.

Sectorul Horezu, Al. Dumitrescu-Colțești
Folești de sus, Folești de jos, Tomșani, Costești, Romani, Oțeșani, Bodești, Cărstănești, Urș, Măldărești

Sectorul Horez, Dem. Ogrzeanu
Horezu, Mădulari Cerna, Vaideeni, Racovița, Isvorul Rece, Slătioara, Stroești, Pojogi, Bărbătești.

Sectorul Sinești, M. Roșianu
Milostea, Mateești, Greci, Turcești, Berbești, Alunu, Colțești Slăvești, Sinești, Băești Obislavu, Grădiștea și Pleșoiu.

Sectorul Zătreni, D. Teodorescu
Romanesti, Părăeni, Roșile, Săscioara, Nenciulești, Crăpăturile, Văleni, Teroiu și Zătreni.

Sectorul Bălcești, A. Romcescu
Bălcești, Gorunești, Gheoroiu, Știrbești, Frățila, Benești și Cârlogani.

Sectorul Otetelișu, T. Prisaceanu-Bălcești
Locusteni, Faurești, Laloșu, Băbeni Olteț, Pietroasa, Otetelișu, Bătășani

Sectorul Orlești, Vică Georgescu
Orlești, Fișcalia, Scundu, Ionești, Marcea și Zăvideni.

Sectorul Drăgășani, D-r Roșescu
Drăgășani, Zlătărei, Ștefănești, Voicesti și Lungesti.

Sectorul Drăgășani, Dem. Neciu
Prundeni, Călina, Crețeni, Sutești, Mitrofani, Nemoiu, Glăvile și Olteanca.

Sectorul Măciuca, Dinu Simian
Stănești, Măciuca, Dozești, Fărțătești, Drăganu, Nisipi, Zăvoieni, și Giulești.

Sectorul Lădești, Virgil Novăcescu
Lădești, Lăpușata, Roești, Cerneghești, Broșiteni, Ciomagi, Copăceni, Armășești, Dejoiu și Peșceana
Sectorul Ușurei, Em. Răuț-Drăgășani
Madulari-Beica, Râmești, Șușani Ușurei, Gușoieni și Fumureni

Sectorul R.-Vâlcea, Pr. Smeureanu
Păușești Măglași, Cheia, Olănești Vlădești și Smeurat.

Din aceleași tablouri se va trimite un exemplar și secretarului general D-l Vică Georgescu la R.-Vâlcea.

Să lămurește că dacă „Comitetul local“ trimite procesul verbal al primei ședințe trebuie să adauge și tabloul alcătuit conform modelului de mai sus cu toate rubricile coplectate.

Șefii de sectoare

Până la 15 Noembrie 1927, șefii de sectoare, trebuie să înainteze lu crările organizației sectorului, secretarului general al partidului, la R.-Vâlcea.

Se vor adăuga, lista abonaților la „Cercul“ și „Tărănizmul“ și se vor înainta casierului central D-l Virgil Novăcescu — plata abonaților.

Tot șefii de sectoare vor comuna sumele benevole pentru foaia „Cercul“ și la a căror strângere sunt în deosebi rugați,

De stăruința șefilor de sectoare, credem că depinde tot succesul luptei ce întreprindem.

De hotărârea la muncă, a tuturor membrilor organizațiilor comunale se leagă viitorul partidului nostru

Fiecare dar la postul de datorie și vom fi biruitori.

Președintele organizației,

Dinu Simian

Secretar, Vică Georgescu

Spre știință

„Cercul“ voind să fie — pe cât posibil — o foaie de informaii a satelor, prietenii noștri sunt rugați să trimită redacției tot ce cred că interesează viața sățcanului și ce-l poate folosi în educația lui civică, politică, economică, culturală etc. Ne va fi de mare ajutor, colaborarea prin material de doctrină dar, mai ales, prin accl de fapte. Din fapte cunoscute se vor putea trage cele mai bune învățături.

Orice articol purtând semnătura.

Noi înscrieri în partid.

S-a primit la sectorul Râmnicul-Vâlcea cererile de înscriere noi și prețuți membrii în partidul nostru. Căuza noastră câștigă pe fiecare zi lupători dârzi cu cari, în activitatea ce începem, vom fi fericiți să simțim, camaradește, cotelul.

Silviu Lăzăroiu , farmacist	R-Vâlcea
Radu Ormolu , student	"
Gr. Georgescu , comerciant	"
(inscris înainte de alegerile generale)	
Ilie R. Drăgușin , croitor	"
Simion Ilie , "	"
Mihai Sdreălă , "	"
Ion Pușchilă , croitor	"
Anton Diaconescu , cismar	"
Alex. Oită , tipograf	"
Dodu Nic. Jivotă , croitor	"
Nic. Cadelcu , comerciant	"
Rotter Mihai , cismar	"
Gh. I. Cojocar , agricultor	Romanesti-Vâlcea

ECOURI

Matchul american Tunney-Dempsey, a suscitat în Europa-Vâlcea, reletăți de campionat al boxului.

Pe ring, la Măruntelu, a avut loc o ieșire provocată, prin aruncarea mânușei, de D-l Căpitan Crețeanu, lui Niță Tuluca. Provocarea a fost primită de Bucur Tuluca care a dovedit un antrenament neașteptat. La al cincilea round, D-l Căpitan, suntem informați, a părăsit lupta cam șifonat.

Din altă sursă, aflăm că D-l Căpitan Crețeanu a boxat teribil, frâcându-și adversarul cnockout.

La despărțirea dela primărie, D-l Gogu Ștefănescu în disperarea momentului, a fost încurojat de D-l Paul Angelescu prietenește: „Ține-ți firea Gogule, ce dracu, că ne faci de ocară.

„Sî curaj că, în demisia benevolă ce-ți dai... ne vom solidariza și noi cu tine.“

D-l Jenică Popescu, secretarul șef al partidului liberal, ne comunică — în complectarea listei de onorați liberali — ultimele atenții ale D-lui I. G. Duca pentru D-nii.

N. Iepure. Un pergament conținând discursul D-lui Iepure asupra D-lui I. G. Duca, rostit la întrunirea fostei federații: Extragem numai un pasaj: „I. G. Duca este urmașul celui mai tâlhar între domnii țării, Duca-Vodă-găinar și hoț de ouă“.

Eustațiu Cristescu. Un aranjament solid pentru a-și relua ocupațiile politice... în farmacia proprie: „La... Speranța“

...Pe'nțeleș. Altă boală

Încercările mari, atât în viața omului cât și a societăților, scot la iveală slăbiciuni de cari — până atunci — nimeni n'avea nici o știință. Cazi la pat — de-o pildă — cu un picior scrântit și nu poți să te miști. Chemi doctorul să ți-l pună la loc și numai te trezești că-ți spune: „Bine, bine, piciorul îl dregem noi lesne, dar ce te faci că nu-ți merg bine răunchii; sau: „Lasă piciorul că asta-i moft, da vezi de năduful ăsta și de bătăile inimii“.

Ion Nisipeanu, profesor.

Plasament sigur a oricărei opere didactice cu condițiunea să fie scrisă în colaborare cu Th. Geantă.

D-l Jenică Popescu ne roagă să anunțăm pe cititori că șeful său se va gândi în câteva zile ce anume să dea vechilor liberali:

Bebe Părăianu, Nicolae Hanciu, Solomon Dragu, Ticu Pieșoianu, Marica Horez, Savu Tarbalescu, Bcjenescu etc.

După demisia sa din ofițer al stării civile, D-l Paul Angelescu și-a plasat orele libere la catedra de drept, a Seminarului din R-Vâlcea. D-l Nicu Puricescu pretinde însă că predă... algebra, nu dreptul.

D-l Tănăsescu-Govora cel mai arsurist liberal, protestează că l-am omis din lista neofiților distinși de D-l I. G. Duca. Ne executăm, cu scuze:

D-sa va primi „ausweisul“ de a pleca imediat și din partidul liberal.

La gimnaziul din Zătreni, opera culturală a D-lui Popescu-Zătreni, catedra de agronomie este ocupată de șofeurul D-lui Melinescu, directorul gimnazului. Șeful secției de jandarmi, ocupă catedra de drept administrativ.

Mai rămâne ca moașa comunală să predea cosmografia și judecătoria din Zătreni, practica alegerilor.

ECHO

Credea omul — bietul — că piciorul e singurul lui beteșug și... când colo, alte rele, alte boale de care e amenințat de moarte.

Așa și cu colectivitățile, cu societățile mari de oameni porniți la aceeași treabă: oastea în război sau la manevră; studenții la carte, cetățenii la vot, în alegeri comunale sau generale.

Ca omul cu piciorul scrântit, alegătorul — de-o pildă — se gândea: „ce mă fac eu, cu ce mă duc până la secția de votare, oi știu eu să votez, oi găsi eu pe buletin cerentul să pui ștampila?! și-așa gândea

toată mulțimea alegătorilor din Vâlcea, de-ătât se temeă, ăstă-i era boala singură.

Când veni, însă, ziua alegerii, văzură alegătorii — cași omul cu piciorul scrântit — că beteșugul de care li-era frică, nu înseamnă nimic; ci, altele sunt ce amenință de moarte pe alegători și la cari ei nici se gândeau:

Intâi, n'ajunge la secția de votare, nu fiindcă n'aveau tren, căruța sau „curșă“.

Nu. Ieșea un jander cu hățuri după gât și cu arma pe greabăn și numai ce-apuca: „De-ai fii d'ai cu cercul, camarade, înapoi, nu e voie“. De era omul dârș cum se cuvine să fie orice alegător pe dreptul lui, îl ușuia în glumă sau îi băga în ochi cartea de votare și-și vedea de drum. Iar de era mai slab de înger, tăia prin ponoare și tot ajungea la votare.

Până acolo, însă, pe la toate răscurile în toate potecile, da piept cu alți vrășmași: un libăral plătit, cu fumul țigăii în naș, făcea el pe jendarul — Altă boală. Scăpa omul și de-aci, injurând și mirându-se că ce credea el, e fleac. În fața locului de vot, „studinții“! Niște copii, cu caș la gură, făcea „propagandie“. Adică: „Tu mă, om bătrân, care-ai făcut războiul și ți-ai câștigat cu sânge și pământul și votul, nu știi ce faci! Ascultă mă pe mine, uite am o cășerie întregă, că, dacă n'ascuți de voie apoi...“ Altă boală.

Dar, în sfârșit, dacă apuca să scape, dă să intre.

Sărea ofițerul cu trupa, ofițer care — Doamne, mare păcat de cinstea uniforme! — simțise dela milogul plătit de libărali, sau dela „studinții“ fără tuleie, că e vorba „d'ai cu cercul“. ...Și numai se oțărea: — „Un'te'nfigi camarade? Fă'napoi țoapă, nu vezi că nu ți-e comuna la rând! „Că, Domnule Căpitan... — Nimic, înapoi. Altă boala. Se învărtea omul, vedea pe-ai lui din saț, „libăralii“, că trec, se strecura și el, ca un hoț, pe-ascuns, cu tot dreptul lui.

Înăuntru. Judecătoria împarte buletinele. Și la dreapta și la stânga, agenții electorali, libăralii:

— „Luați fiecare buletinul și intrați în cabină de votați! că votul e secret!“

Lua omul ștampila, și dă să intre în cabina din dreapta.

— „Nu — sărea un liberal — treci ici să te văd eu unde-o pui“.

— „Domnule Judecător, nu mă lasă, intră după mine în cabină, se vede prin spărtura blâniei și se uită notarul sau primarul!“

— „Domnule judecător nu mă lasă să pun pecetia unde vreau eu!“

Mi-o ia din mână și votează D-l Controlor san D-l Pretor...“

— „Mai iute, p'anzii, boilor, ieșiți afară, că n-o să noptez cu voi aci“.

— Asta se cheamă intervenția judecătoria pentru protecție „secretului“. Altă boală.

Votează omul, unul; doi; cinci, seria toată. — „Dași buletinul încoă — face judecătoria.“

Cei cu cercul stau și-așteaptă să vadă votul alunecând în urnă. Judecătoria însă le prefiră între degete, le alege la ințelea trei patru din serie, le dă drumul jos pe masă, ridică în loc, dintr-un pachet pregătit, altele și-apoi le dă drumul în urnă.

Omul rămâne cu gura căscată; nici la scamatorie n'a văzut el așa dresură.

— „Ce te uiți, vită, șterge-o! Domnule Căpitan, dă-l afară că violează „secretul“; pune-l sub pază că-i dresesz actele. Altă boală.“

Restul grupului a ieșit afară „prijonit“ de primar, notar, pretor, șeful de secție, șeful de post, căpitanul de jandarmi, prefect și începe judecata:

„Dă-le drumul pe vale...“ Pe vale, valea plângerii, haimanalele orașului, bătăușii satelor, liberații pușcăriilor se răped și dau și lovesc până-i dau pe lat. Altă boală.

... „Dăr, încaltea-i, tot ies ai noștrii că-i „votarăm“ — se mângâie bieții oameni.

La despuierea scrutinului însă, socotelile se fac de libăralii. Cercul, cercul, cercul, zice judecătoria. — „Ce tot cercul! Luați dela cap, intervine agentul“.

... Linia, linia și tot... linia până la urmă. La unsprezece noaptea, prefectul întrebă: „Câte voturi?“ Judecătoria la telefon: — „Să trăiți Domnule Prefect 2800 linia nici un vot cercul, nici unul steaua“.

„Nu se poate, domnule, prea o faci de oaie, dă-le și țărăniștilor ceva!“

— „Câte domnule prefecte?“

— „Intre 10 și 15.“

Rezultatul: 2780 linia, nouă steaua, unsprezece „cercul“. Altă boală.

Cei căror li s'a luat de libărali cărțile să nu voteze, primesc amenzi că n'au votat. Altă boală.

Cei cari au reclamat că li s'au luat cărțile, procese... Altă boală. Să le mai înșirăm?

Credeau alegătorii că sufăr de una și încercarea alegerilor — ca vizita doctorului la omul cu piciorul scrântit — a seos la iveală altele.

Dar leacul? De leac vom sta de vorbă în numărul viitor și dela parabole vom trece unde se cuvine.

VIG.

O lămurire.

Pentru o mai bună îndrumare a organizației noastre delegația permanentă a numit pe lângă șefii de sectoare arătați la pagina treia și pe amicii noștri menționați aici cu aceleași drepturi și atribuțiuni ca și titularii.

Marin Popescu	Sectorul	Brezoiu
Constantin Tetoianu	„	Bălcești
Dimitrie Iliescu	„	Zătreni
Vlăduț Văleanu	„	Oteteliș
I. Simionescu	„	Băbeni